

متن کامل موافقت نامه امنیتی بغداد - واشینگتن

۲۰۵

ماده نخست: حوزه و هدف موافقت نامه

این موافقت نامه اصول و نیازهای اساسی را که تعیین کننده حضور موقت، فعالیتها و عقب نشینی نیروهای آمریکایی از عراق است، مشخص می کند.

ماده دوم: تعریف مفاد و اصطلاحات موافقت نامه

۱. موسسات و املاک تحت مالکیت دولت عراق که بر اساس موافقت نامه، نیروهای آمریکایی از زمان اجرای این موافقت نامه حق استفاده از آن را دارند.
۲. نیروهای آمریکایی وضعیت تمامی نیروهایشان اعم از نظامی و غیر نظامی، تمامی اموال و داراییها و تجهیزات نیروهای نظامی اش را در خاک عراق مشخص کنند.
۳. اعضای نیروهای آمریکایی شامل تمامی افراد وابسته به ارتش آمریکا، تفنگداران آمریکایی، نیروهای دریایی، هوایی و گارد ساحلی است.
۴. اعضای غیر نظامی نیز شامل تمامی غیرنظامیانی است که در وزارت دفاع آمریکا فعالیت می کنند و این تعریف شامل افرادی که اقامت عادی در عراق دارند، نمی شود.
۵. تمام پیمانکارهای طرف قرارداد با آمریکا و اعضای کادری که با آن شرکتها همکاری می کنند، اعم از شهروندان آمریکایی یا دیگر کشورها که با هدف افزایش خدمات و امنیت به نیروهای آمریکایی در عراق حضور داشته باشند.

♦ اسرائیل شناسی - آمریکا شناسی

۶. فراهم ساختن وسایل نقلیه ایمنی به ویژه در عرصه نظامی برای رفت و آمد در راههای مختلف و انتقال افراد که در راس این ایمن سازی تهیه و تدارک چرخهای ایمنی برای وسایل نقلیه است.

۷. وسایل نقلیه نظامی برای استفاده در عملیتهای نظامی با پلاکهای ویژه بر اساس نظام معمول در آمریکا.

۸. تجهیزات دفاعی شامل تمامی سلاحها، تجهیزات و ابزارهایی که در جنگهای متعارف استفاده می شود و آمریکا برای انجام فعالیتهایی که با دولت عراق بر سر آن توافق کرده است، به این تجهیزات نیاز دارد. این موضوع به شکل مستقیم یا غیر مستقیم هیچ ارتباطی با سلاحهای کشتار جمعی از جمله سلاحهای شیمیایی، هسته ای، بیولوژیکی و غیره ندارد.

۹. انبارهای لازم برای حفظ تجهیزات دفاعی که نیروهای آمریکایی بر اساس موافقت نامه جهت فعالیتهايشان به آن نیاز دارند.

۱۰. تنظیم مالیات و قوانین گمرکی بر اساس قوانین دولت عراق و سازمانها و موسسات استانیهای این کشور که این مالیاتها خدماتی را که به نیروهای آمریکایی ارایه می شود، شامل نمی شود.

ماده سوم: قوانین

۱. براساس این بند تمامی نیروهای نظامی آمریکا و عناصر غیر نظامی به هنگام انجام عملیتهای نظامی باید به قوانین عرف و موافقت نامه های دولت عراق احترام بگذارند و از هرگونه اقدامی که با متن این موافقت نامه مغایر باشد، خودداری کنند و آمریکا باید تمام تدابیر لازم را برای اجرای این هدف به کار بندد.

۲. به استثنای نیروهای آمریکایی و اعضای غیرنظامی آن، نیروهای آمریکایی حق ندارند کسی را از طریق زمینی، هوایی یا دریایی به عراق وارد کنند یا از این کشور خارج سازند، مگر آنکه این امر براساس قوانین عراق یا هماهنگی بین دو طرف انجام شود.

ماده چهارم: وظایف و ماموریتها

با هدف واکنش به هرگونه تهدید داخلی و خارجی علیه عراق و تحکیم همکاریها برای شکست تشکیلات القاعده در این کشور و همچنین شکست گروههای ناقض قانون دو طرف توافق کرده اند که:

۱. دولت عراق کمکهای موقتی را از نیروهای آمریکایی جهت حفظ امنیت و ثبات در این کشور دریافت کند؛ از جمله همکاری در عملیاتهای نظامی علیه تشکیلات القاعده، گروههای تروریستی دیگر و همچنین گروههای ناقض قانون.

۲۰۷

۲. عملیاتهای نظامی بر اساس این موافقت نامه با موافقت دولت عراق و هماهنگی کامل با نیروهای عراقی انجام می شود که نظارت بر هماهنگیها در این عملیاتهای نظامی بر عهده کمیته مشترک هماهنگی عملیات (JMOC) است که بر اساس این موافقت نامه و موضوعات مربوط به عملیات نظامی تشکیل می شود.

۳. اجرای این عملیاتها باید بر اساس احترام کامل به قانون اساسی و دیگر قوانین عراقی و رعایت اصل حاکمیت و منافع ملی عراق به شیوه ای که دولت عراق تعیین کرده و همچنین براساس قوانین بین المللی انجام شود و دولت آمریکا باید به این قوانین و عرف عراق احترام بگذارد.

۴. طرفین تصمیم دارند به تلاشهایشان در همکاری جهت تحکیم توانمندیهای امنیتی عراق اعم از آموزش، تجهیز و حمایت از نیروهای عراقی ادامه دهند.

۵. در تمامی مفاد این موافقت نامه حق طرفین در دفاع از خویش تعیین شده است.

ماده پنجم: سود داراییها

۱. تمامی ساختمانها و تاسیسات غیرمنقول موجود در اراضی ای که براساس موافقت نامه، نیروهای آمریکایی حق استفاده از آن یا انجام تغییرات در آن را دارند، تحت حاکمیت دولت عراق است.

۲. نیروهای آمریکایی هنگام عقب نشینی، تمام پایگاهها و مناطقی را که از آن برای انجام عملیاتهای نظامی استفاده می کردند، طبق دو فهرست به دولت باز می گردانند که

◆ اسرائیل شناسی - آمریکا شناسی

فهرست نخست به محض اجرای موافقت نامه به دولت عراق ارایه می شود و فهرست دوم تا ۳۰ ژوئن ۲۰۰۹؛ یعنی زمان عقب نشینی نیروهای جنگی آمریکا از شهرهای عراق ارایه خواهد شد و براساس توافق دوجانبه، امکان نگه داری برخی از پایگاههای حساس وجود دارد.

۳. دولت آمریکا مسئولیت ساخت، بهینه سازی یا توسعه موسسات در این اراضی را برای استفاده از آن بر عهده دارد و باید با دولت عراق برای انجام این بازسازیها و اقدامات مشورت کند و رضایت دولت عراق را جهت اجرای این طرحها جلب نماید. در صورت استفاده مشترک از این اراضی طرفین براساس میزان استفاده، مسئولیت بازسازی، ساخت و توسعه موسسات در این اراضی را بر عهده می گیرند.

۴. هزینه و مسئولیت برآوردن خدمات لازم در این پایگاهها و مناطقی که ویژه استفاده نیروهای آمریکایی است، برعهده دولت آمریکاست، اما در خصوص مناطق مشترک مورد استفاده، دو طرف براساس میزان استفاده شان در این خصوص مسئول هستند.

۵. در صورت کشف هرگونه اثر تاریخی یا فرهنگی یا منابع راهبردی در این اراضی توافق شده، هرگونه ساخت، بازسازی و عملیات توسعه به سرعت متوقف می شود و موارد فوق به نمایندگان عراقی کمیته مشترک عراق و آمریکا ابلاغ می شود.

۶. آمریکا تمامی این اراضی و موسسات غیرمنقول را که طی دوره اجرای این موافقت نامه ایجاد کرده است، بدون هیچ گونه درخواست مالی یا ثبت بدهی به دولت عراق باز می گرداند.

۷. آمریکا تمامی موسسات و اراضی را که حایز اهمیت معنوی، فرهنگی یا سیاسی هستند، بر اساس توافق با دولت عراق در صورت درخواست این دولت به عراق باز می گرداند.

۸. سایر موسسات و اراضی توافق شده نیز پس از پایان اجرای این موافقت نامه یا زمانی که نیروهای آمریکایی نیازی به آن نداشته باشند، به مقامات عراقی تحویل داده می شود.

۹. تمامی تجهیزات و املاک منقول و داراییهای منقولی که وارد عراق شده یا بر اساس موافقت نامه در داخل اراضی عراق به دست آمده، به نیروهای آمریکایی و شرکتهای طرف قرارداد آمریکا تعلق دارد.

ماده ششم: استفاده از این موسسات و اراضی توافق شده باید:

۱. بر اساس رعایت اصل احترام به حاکمیت عراق و در چارچوب تبادل نظر بین طرفین صورت گیرد و این موافقت نامه امکان دستیابی دولت عراق به موسسات و اراضی مذکور را به وجود می آورد و باید عاری از هر گونه بدهی یا هزینه مالی، به عراق واگذار شود.
۲. دولت عراق بر اساس این موافقت نامه نحوه استفاده از تمامی حقوق در داخل این موسسات و اراضی توافق شده را توسط نیروهای آمریکایی مشخص می کند و دو طرف در صورت استفاده مشترک از این حقوق طبق هماهنگی و همکاریهای دو جانبه عمل می کنند.
۳. نیروهای آمریکایی کنترل ورود به این موسسات و اراضی را بر عهده دارند و دو طرف برای ورود به مناطق مذکور برای استفاده های مشترک باید با یکدیگر هماهنگی داشته باشند.

۲۰۹

ماده هفتم: محل و انبارهای مربوط به تجهیزات دفاعی

به نیروهای آمریکایی اجازه داده می شود تا تجهیزات دفاعی و لوازم مورد نیازشان را که مورد توافق دو طرف واقع شده است، در اراضی تحت استفاده شان یا به طور موقت در مناطق دیگر نگه داری کنند و استفاده و نگه داری این تجهیزات باید با مأموریت های موقت نیروهای آمریکایی در عراق بر اساس ماده چهار موافقت نامه متناسب باشد و اینکه نباید به صورت مستقیم یا غیرمستقیم به سلاح های کشتار جمعی اعم از سلاح های شیمیایی، هسته ای و میکروبی دسترسی داشته باشند. دیگر اینکه نیروهای آمریکایی باید بر مناطق نگه داری تجهیزات دفاعی شان به طور کامل سیطره داشته باشند و از نگه داری این تجهیزات در پایگاه های نزدیک به مناطق مسکونی خودداری کنند و علاوه بر آن، اطلاعات ضروری و مهم را در خصوص نگه داری سلاح و تجهیزات جنگی به دولت عراق ابلاغ کنند.

ماده هشتم: حفاظت از محیط زیست

دو طرف باید موافقت نامه را به روشی اجرا کنند که با حفاظت از محیط زیست، بهداشت و سلامت انسانها هم سو باشد و آمریکا بر اساس این موافقت نامه بر احترام به قوانین محیط زیست و معیارها و قوانین دولت عراق در اجرای موافقت نامه مذکور تأکید دارد.

◆ اسرائیل شناسی - آمریکا شناسی

ماده ۹: عبور و مرور خودروها، ناوها و هواپیماها

۱. خودروها و کشتیهای آمریکا تنها با هدف اجرای این موافقت نامه حق ورود یا خروج از خاک عراق را دارند و این اقدام باید با احترام کامل به اصول و قواعد سلامت ارضی عراق صورت گیرد که کمیته مشترک عراق و آمریکا اصول این عبور و مرورها را تعیین کرده است.
۲. هواپیماهای نظامی و غیرنظامی آمریکا بر اساس قرارداد با وزارت دفاع آمریکا حق پرواز در خطوط هوایی عراق را دارند و می توانند برای سوخت گیری یا در راستای اجرای موافقت نامه در خاک عراق فرود بیایند که البته این امر نیز باید با احترام به اصول سلامت پرواز صورت گیرد و کمیته مشترک تدابیر مناسبی برای ایجاد تسهیلات در حرکت این هواپیماها اتخاذ می کند.
۳. مسئولیت نظارت و کنترل حریم هوایی عراق به محض اجرای این موافقت نامه به مقامات عراقی واگذار می شود.
۴. عراق در صورت درخواست از نیروهای آمریکایی می تواند مسئولیت نظارت بر حریم هوایی خود را به آمریکا محول کند و باز هم به محض درخواست دولت عراق این مسئولیت باید به عراقی ها واگذار شود و در صورت توافق طرفین طی دوره موقت مقامات عراقی و آمریکایی می توانند به طور مشترک نظارت بر عبور و مرور هواپیماهای نظامی و غیر نظامی را بر عهده بگیرند.
۵. هیچ گونه مالیاتی به هواپیماهای دولت آمریکا و هواپیماهای غیر نظامی این کشور زمانی که بر اساس قرارداد با وزارت دفاع عراق فعالیت می کنند، تعلق نمی گیرد و کشتیهای آمریکایی نیز از هر گونه مالیاتهای گمرکی در بندرگاههای عراق معاف هستند. دیگر اینکه خودروها، کشتیها و هواپیماهای آمریکایی در عراق مورد بازرسی قرار نمی گیرند.
۶. نیروهای آمریکایی در مقابل خدماتی که نیاز داشته باشند، باید مبالغی پرداخت کنند.
۷. هر یک از طرفین نقشه ها و اطلاعات لازم را در خصوص موانع مین گذاشته شده یا دیگر موانعی که عبور و مرور در داخل مرز خشکی یا آبی عراق را با خطر و مانع روبه رو سازد، در اختیار دیگری قرار می دهند.

ماده دهم: تدابیر مربوط به قرارداد

نیروهای آمریکایی بر اساس قوانین آمریکا مجوز عقد قرارداد برای خرید مواد و دریافت خدمات لازم در عراق را دارند و در صورت نیاز به هر گونه مواد لازم می‌توانند آن را از هر منبعی که می‌خواهند، تهیه کنند. اما باید این اقدام با احترام به قوانین عراق به هنگام عقد قراردادها انجام شود و نیروهای آمریکایی باید اطلاعات مربوط به اسامی شرکت‌های واردکننده و طرف قراردادها را در اختیار مقامات عراقی قرار دهند.

۲۱۱

ماده یازدهم: خدمات و ارتباطات

۱. نیروهای آمریکایی هر گونه تولید یا اقدام برای افزایش استفاده از آب و برق و دیگر خدمات در موسسات و اراضی تحت استفاده شان را باید ضمن هماهنگی با دولت عراق از طریق کمیته مشترک انجام دهند.
۲. کنترل تمامی رفت و آمدها بر اساس هماهنگی طرفین در کمیته مشترک عراق و آمریکا بر عهده دولت عراق است.
۳. نیروهای آمریکایی مسئولیت فعال ساختن شبکه مخابرات را بر اساس قوانین مندرج در اتحادیه بین‌المللی مخابرات دارند که براساس آن می‌توانند از ابزارها و خدمات ویژه جهت تامین نیازهایشان برای فعال سازی سیستم‌های مخابراتی استفاده کنند.
۴. براساس این موافقت نامه نیروهای آمریکایی از هر گونه مالیات برای استفاده از این سیستم‌های ارتباطی معاف هستند.
۵. اقدام نیروهای آمریکایی مبنی بر ایجاد هر گونه طرح‌هایی در خصوص ساختارهای زیر بنایی ارتباطات در خارج از سازمانها و اراضی توافق شده باید با هماهنگی دولت عراق صورت گیرد.
۶. نیروهای آمریکایی باید از سیستم ارتباطات تنها برای اجرای اهداف این موافقت نامه استفاده کنند.

ماده دوازدهم: مسئولیت قضایی

براساس این ماده، حق حاکمیت عراق در تعیین و اجرای قوانین جنایی و مدنی در خاک این کشور به رسمیت شناخته می‌شود و هرگونه همکاری نیروهای آمریکایی با دولت عراق در صورت درخواست عراق مبنی بر کمکهای موقت صورت می‌گیرد که بر این اساس:

۱. عراق سرپرستی قضایی نیروهای آمریکایی و نیروهای غیرنظامی آمریکا را در صورت انجام جنایات بزرگ و عمدی و در صورتی که این جنایات خارج از مناطق مورد توافق و خارج از انجام وظایف نیروهای آمریکایی انجام شده باشد، بر عهده خواهد داشت.

۲. عراق حق مصونیت قضایی شرکتها و پیمانکارانی را که با آمریکا عقد قرارداد نمودند و همچنین تمام کارکنان این شرکتها را بر عهده دارد.

۳. مسئولیت قضایی نیروهای آمریکایی و نیروهای غیرنظامی آمریکا که در حیطه اراضی مشخص شده و پایگاههای آمریکایی در عراق فعالیت می‌کنند، بر عهده آمریکاست.

۴. دو طرف می‌توانند در صورت مطرح شدن درخواست کمک، یکدیگر را در اجرای تحقیقات و جمع‌آوری مدارک و ادله برای پیشبرد روند محاکمه یاری دهند.

۵. در صورت دستگیری و بازداشت نیروهای آمریکایی و نیروهای غیرنظامی آمریکا توسط مقامات عراقی، باید مقامات آمریکایی فوراً در جریان قرار گیرند و طی ۲۴ ساعت پس از دستگیری به آمریکایی‌ها تحویل داده شوند و چنانچه مسئولیت قضایی آن بر عهده عراق باشد، مقامات آمریکایی، مأموریت بازداشت فرد متهم را بر عهده خواهند گرفت و برای انجام تحقیقات و محاکمه او را به مقامات عراقی خواهند داد.

۶. به مقامات قضایی دو طرف اجازه داده شده است که با کسب اجازه از دولت عراق از دیگری بخواهند از حق اصلی‌اش در سرپرستی قضایی در خصوص برخی مسایل چشم‌پوشی کند.

۷. در صورتی که مسئولیت قضایی بر عهده نیروهای آمریکایی باشد، نیروهای نظامی و غیرنظامی آمریکا در اجرای معیارهای حقوقی و حمایت‌های لازم براساس قانون اساسی و سایر قوانین آمریکا در خصوص اتهاماتشان محق هستند و چنانچه فرد قربانی فردی غیر از نیروهای آمریکایی و افراد غیرنظامی آمریکا باشد، دو طرف از طریق یک کمیته مشترک، تحقیقات را در خصوص جنایت آغاز می‌کنند و ضمن جمع‌آوری فهرست اتهامات، تاریخ

برگزاری محاکمه را تعیین می کنند و روند محاکمه را با هماهنگی دو طرف انجام می دهند.

۸. در صورتی که عراق مسئولیت قضایی را بر عهده داشته باشد نیز نیروهای آمریکایی و نیروهای غیرنظامی این کشور در اجرای قوانین موجود در قانون اساسی آمریکا و همچنین قانون عراق در این باره محق هستند و کمیته مشترک، تدابیر لازم را در این خصوص اتخاذ خواهد کرد.

۹. مقامات آمریکایی در راستای عمل به بند ۱ و ۳ این ماده در صورتی که جنایتی توسط نیروهای آمریکایی هنگام انجام وظایفشان صورت گیرد و مقامات عراقی نیاز به بازنگری در این خصوص را ضروری بدانند، ملزم به انجام مذاکرات توسط کمیته های مشترک هستند و مقامات آمریکایی باید هرگونه اطلاعاتی را که از سوی مقامات عراقی ارایه شود و بر تصمیم گیری آنها تأثیر گذار باشد، در نظر بگیرند.

۱۰. دو طرف احکام وارد شده در این ماده را هر شش ماه بازنگری می کنند و چنانچه لازم باشد، تغییرات پیشنهادی را با توجه به وضعیت امنیتی عراق، رشد و گسترش نظام قضایی این کشور و تغییرات در قانون اساسی آمریکا و عراق مبذول می دارند.

ماده سیزدهم: حمل سلاح و پوشیدن یونیفورم های رسمی

نیروهای نظامی و عناصر غیر نظامی آمریکایی در دوره حضور در عراق مجوز حمل سلاح را به حسب نیازها و ماموریت هایشان دارند و نیروهای مسلح نیز به هنگام انجام وظیفه در عراق می توانند یونیفورم به تن داشته باشند.

ماده چهاردهم: ورود یا خروج از عراق

۱. این موافقت نامه به نیروهای نظامی و غیرنظامی آمریکایی مجوز ورود یا خروج از گذرگاه های رسمی این کشور را بر اساس پاسپورت های آمریکایی شان می دهد و کمیته مشترک چارچوب نظارت و دقت نظر بر این موضوع را تعیین می کند.

۲. به منظور دقت هرچه بیشتر در این رفت و آمدها نیروهای آمریکایی فهرست اسامی نیروهای نظامی و غیر نظامی شان را که قصد ورود یا خروج از عراق را دارند، به مقامات عراقی ارایه می دهند.

ماده پانزدهم: واردات و صادرات

۱. بر اساس موافقت نامه مذکور و با هدف آموزش و آرایه خدمات، نیروهای آمریکایی و شرکتهای طرف قرارداد این کشور مجوز انجام واردات و صادرات هر گونه تجهیزات و موارد فناوری را به شرط عدم ممنوعیت این موارد در عراق از زمان اجرای موافقت نامه دارند و هیچ گونه بازرسی یا مانع تراشی در وارد یا خارج نمودن این مواد صورت نمی گیرد. براساس این بند همچنین صادرات کالاهای عراقی از سوی نیروهای آمریکایی نیز نیاز به مجوز یا بازرسی ندارد و کمیته مشترک با وزارت بازرگانی عراق تسهیلات لازم را در این زمینه بر اساس قوانین عراق ایجاد می کند.

۲. نیروهای نظامی و غیر نظامی عراق در صورت هر گونه واردات یا صادرات به منظور شخصی مشمول قوانین گمرکی عراق و همچنین دریافت مجوز هستند، اما چنانچه این واردات به اندازه معقول و متناسب صورت گیرد، مشمول این قوانین نمی شود. نیروهای آمریکایی نیز باید تدابیری اتخاذ کنند که عدم صادرات هر گونه کالاها یا آثار فرهنگی و تاریخی از عراق را تضمین کند.

۳. هر گونه بازرسی توسط مقامات عراقی براساس بند ۲ باید به صورت فوری در محلی که مورد توافق شده و براساس تدابیر کمیته مشترک صورت گیرد.

۴. حق واردات و استفاده از مواد اشاره شده در بند های قبلی با اهداف تجاری به نیروهای آمریکایی داده نمی شود.

ماده شانزدهم: مالیات

۱. هیچ یک از کالاها و خدماتی که نیروهای آمریکایی در راستای اجرای این موافقت نامه مورد استفاده رسمی قرار می دهند، مشمول مالیات نمی شود.

۲. هیچ یک از نیروهای آمریکایی و نیروهای غیر نظامی این کشور نباید مقابل خدماتی که به آنها آرایه می شود، مالیاتی پرداخت کنند.

ماده هفدهم: مدارک و مجوزها

۱. تمامی مجوزهای صادره در بخشهای حمل و نقل زمینی، دریایی و هوایی که توسط دولت آمریکا به نیروهای نظامی، غیرنظامی و کارکنان شرکتهای طرف قرارداد آمریکا در عراق داده شده، مورد قبول دولت عراق است و نباید امتحان مجدد از آنها صورت گیرد.

۲. تمامی گواهی نامه های رانندگی اعطا شده به نیروهای نظامی و غیرنظامی آمریکا یا کارکنان مربوط به شرکتهای طرف قرارداد آمریکایی مورد قبول دولت عراق است و نیازی به امتحان مجدد از آنها در عراق نیست.

۲۱۵

۳. عراق با پذیرش اختیارات تمامی مدارک و مجوزهای شغلی صادر شده در آمریکا برای نیروهای نظامی و غیرنظامی آمریکا و پرسنل شرکتهای طرف قرارداد آمریکا برای انجام وظایف رسمی شان در عراق بر اساس شروط توافق شده موافق است.

ماده هیجدهم: خودروهای رسمی و نظامی

۱. خودروهای رسمی شامل خودروهای تجاری است که برای اهداف امنیتی استفاده می شود و این خودروها براساس توافق طرفین دارای پلاکهای رسمی عراق است و در صورت درخواست مقامات آمریکایی پلاک ثبت برای این خودروها نیز صادر می شود.

۲. عراق با هرگونه پلاکهای ثبت و مدارک خودروهای رسمی آمریکایی که توسط دولت آمریکا صادر شده، موافق است.

۳. تمامی خودروهای نظامی آمریکا که دارای پلاکهایی با اعداد مشخص و خوانا هستند، نیاز به ثبت یا صدور مجوز ندارند.

ماده نوزدهم: خدمات رایج

۱. نیروهای نظامی و غیرنظامی آمریکا و شرکتهای طرف قرارداد با آنها برای اداره امور مربوط به اراضی و موسسات تحت استفاده شان می توانند دفاتر و مراکز ارایه خدمات از جمله دفاتر پستی، بانکی، فروشگاههای مواد غذایی، دارو و دیگر کالاها و همچنین مراکز مخابرات ایجاد کرده و از آن استفاده کنند و برای ایجاد این مراکز نیز نیازی به مجوز ندارند.

◆ اسرائیل شناسی - آمریکا شناسی

۲. خدمات رادیویی رسانه ای و تفریحی در این مناطق بر اساس قوانین عراق ارایه می شود.

۳. ارایه خدمات مذکور تنها به نیروهای نظامی و غیرنظامی آمریکا و اعضای شرکتهای طرف قرارداد با این کشور منحصر است و مقامات آمریکایی تدابیر مناسب جهت عدم استفاده از این خدمات توسط دیگر اشخاص را به کار می گیرند.

۴. تمامی موسسات و مراکز خدماتی مذکور از هر گونه قانون پرداخت مالیات بر حسب توافقهایی که عمل آمده معاف هستند و فعالیت و اداره این مراکز براساس نظام آمریکا صورت می گیرد.

۵. نامه های پستی که توسط مرکز خدمات پستی نظامی آمریکا ارسال می شود، مورد تایید دولت آمریکاست و مقامات عراقی مجوز بازرسی یا مصادره این نامه ها را ندارند.

ماده بیستم: پول و ارزهای خارجی

۱. نیروهای آمریکایی می توانند از هر گونه مبلغی که ارزش آن بر اساس مستندات مالی آمریکا تعیین شده است، در راستای اجرای این موافقت نامه استفاده کنند، اما استفاده از پولهای عراق باید بر اساس قوانین عراق صورت گیرد.

۲. نیروهای آمریکایی نمی توانند پول عراق را از این کشور خارج کنند و باید تدابیر لازم را به کار گیرند تا مانع از انجام این اقدام از سوی نیروها یا پرسنل وابسته به شرکتهای طرف قرارداد به آمریکا شوند.

ماده بیست و یکم: درخواستها

۱. به استثنای ادعاهای مربوط به قراردادها، طرفین از حق ادعا علیه طرف دیگر مبنی بر پرداخت غرامت هر یک از مواردی که خسارت یا زیانی در داراییها وارد شود یا پرداخت غرامت برای مجروحان یا موارد فوتی در بین نیروهای نظامی و غیرنظامی طرفین در جریان انجام وظایف رسمی شان در عراق چشم پوشی می کنند.

۲. نیروهای آمریکایی در صورت ایجاد ضرر و زیان بر اثر اقدامی که از روی سهل انگاری

نیروهای نظامی و غیرنظامی شان یا در موارد غیرجنگی برای طرف سوم به وجود آید، باید غرامتی عادلانه و معقولانه پرداخت کنند.

۳. کمیته مشترک عراق و آمریکا مسئولیت بررسی حق ادعاهای مربوط به بند ۱ و ۲ این ماده را براساس قوانین عراق و آمریکا بر عهده دارد.

ماده بیست و دوم: دستگیریه‌ها

۱. هرگونه عملیات بازداشت بر اساس موافقت نامه مذکور باید با استناد به اصل احترام به قانون اساسی و دیگر قوانین عراق و در نظر گرفتن حاکمیت و منافع ملی این کشور که توسط دولت عراق و براساس قوانین بین‌المللی تنظیم شده، صورت گیرد.

۲. افرادی که توسط نیروهای آمریکایی طی عملیتهای این نیروها بازداشت می‌شوند باید طی ۲۴ ساعت به مقامات عراقی تحویل داده شوند.

۳. مقامات عراقی در هنگام انجام عملیتهای و دستگیری می‌توانند از نیروهای آمریکایی کمک بگیرند.

۴. به محض اجرای موافقت نامه نیروهای آمریکایی اطلاعات مربوط به تمام بازداشت شدگان توسط این نیروها را به دولت عراق ارائه دهند و دولت عراق مسئول صدور حکم بازداشت افراد مظنون است و آزادی زندانیان و تحویل افراد مظنون توسط نیروهای آمریکایی به عراقی‌ها باید براساس هماهنگیهای دو طرف صورت گیرد.

۵. نیروهای آمریکایی حق جستجوی منازل و املاک و داراییهای عراقی‌ها را جز با حکم قضایی ندارند و هرگونه عملیات آنها باید با هماهنگی مقامات عراقی ذی‌ربط صورت گیرد.

ماده بیست و سوم: اجرای این موافقت نامه و حل و فصل اختلاف نظرهای احتمالی ناشی از تفسیر این موافقت نامه از طریق شوراهای زیر امکان پذیر است:

۱. کمیته وزارتی مشترک برای تعامل با مسایل مهم مندرج در موافقت نامه که برای اجرا نیاز به تفسیر دارد.

۲. کمیته مشترک هماهنگی عملیاتهای نظامی که کمیته وزارتی مشترک بین دو طرف آن را تشکیل می دهد و نمایندگانی از هر طرف در آن حضور دارند.
۳. کمیته مشترک متشکل از نمایندگان دو طرف که تمامی موارد مربوط به این موافقت نامه را بررسی می کند، اما دخالتی در اختیارات مربوط به کمیته مشترک هماهنگیهای نظامی ندارد.
۴. کمیته های فرعی در زمینه های مختلف که توسط کمیته مشترک برای پیگیری مسایل مربوط به تفسیر و اجرای موافقت نامه تشکیل می شود.

ماده بیست و چهارم: عقب نشینی نیروهای آمریکایی از عراق

- ضمن به رسمیت شناختن عملکرد نیروهای آمریکایی در عراق و افزایش توانمندی آنها در پذیرش کامل مسئولیتهای امنیتی و براساس روابط قدرتمند بین دو طرف توافق شده است:
۱. تمامی نیروهای آمریکایی تا ۳۱ دسامبر سال ۲۰۱۱ از تمام خاک عراق خارج شوند.
۲. تمامی نیروهای جنگی آمریکا تا ۳۰ ژوئن ۲۰۰۹ از شهرها و روستاهای عراق خارج شوند.
۳. نیروهای جنگی خارج شده از این مناطق در پایگاهها و اراضی توافق شده در خارج از شهرها و روستاهای عراق که براساس هماهنگی کمیته مشترک همکاریهای نظامی پیش از تاریخ مقرر تعیین شده است، مستقر خواهند شد.
۴. آمریکا حق حاکمیت دولت عراق را در صورت درخواست این دولت مبنی بر خروج نیروهای آمریکایی از عراق در هر زمان ممکن به رسمیت می شناسد و دولت عراق نیز حق آمریکا را در خروج نیروهایش از عراق در هر زمانی که لازم بداند، به رسمیت می شناسند.
۵. دو طرف در خصوص ایجاد ابزارها و فراهم کردن شرایط برای کاهش تعداد نیروهای آمریکایی در مدتهای زمانی مشخص و همچنین موضوعی که این نیروها باید در آنجا مستقر شوند، توافق می کنند.

♦ اسرائیل شناسی - آمریکا شناسی

ماده بیست و پنجم: تدابیر لازم برای پایان دادن به اجرای منشور هفت سازمان ملل

متحد در عراق

به رسمیت شناختن حق دولت عراق در عدم تمدید حضور نیروهای چندملیتی در عراق براساس منشور هفت سازمان ملل متحد که حضور قانونی این نیروها نیز تا پایان دسامبر ۲۰۰۸ به اتمام می‌رسد. بر همین اساس، دو نامه به شورای امنیت در تاریخ ۷ و ۱۰ دسامبر ۲۰۰۷ توسط نخست وزیر عراق و وزیر امور خارجه آمریکا ارسال شده است و علاوه بر آن براساس اصل همکاریهای طولانی مدت که توسط رییس جمهور آمریکا و نخست وزیر عراق در ۲۶ نوامبر ۲۰۰۷ به امضا رسید، عراق خواستار پایان تمدید حضور نیروهای چندملیتی در عراق تا ۳۱ دسامبر ۲۰۰۸ شده است. با توجه به این مسئله و تحولات بزرگ و مثبتی که در عراق ایجاد شده و اینکه اوضاع عراق نسبت به زمان صدور قطعنامه ۶۶۱ سال ۱۹۹۰ تفاوت زیادی یافته است، دو طرف بر این مسئله تأکید دارند که با پایان مدت قانونی حضور نیروهای ائتلاف در ۳۱ دسامبر ۲۰۰۸ عراق باید به جایگاه قانونی و بین المللی اش بازگردد و از منشور هفت سازمان ملل متحد خارج شود و آمریکا نیز تمامی تدبیر لازم را برای تحقق این امر در کمک به دولت عراق تا تاریخ مذکور اتخاذ کند.

ماده بیست و ششم: اصول عراق

۱. دولت آمریکا با هدف تحکیم عراق در تداوم رشد و توسعه نظام اقتصادی و ملی این کشور از طریق بازسازی ساختارهای زیربنایی، افزایش خدمات حیاتی و اساسی به مردم عراق، ادامه حمایت از منابع نفت و گاز این کشور و حفظ اموال و اقتصاد آن در خارج، تمام تلاشش را در دو زمینه مبذول می‌دارد: الف. حمایت از عراق در بخشش بدهیهای بین المللی ناشی از سیاستهای حکومت سابق این کشور؛ ب. دستیابی به تصمیم نهایی و فراگیر درخصوص درخواست غرامت از عراق که از حکومت صدام به جا مانده است که این مسئله غرامتهای تعیین شده از سوی شورای امنیت درباره عراق را نیز شامل می‌شود.

۲. درک نگرانیهای دولت عراق درخصوص درخواستهای بین المللی ناشی از اقدامات حکومت سابق که بر این اساس رییس جمهور و دولت ایالات متحده آمریکا تمام تلاششان را

♦ اسرائیل شناسی - آمریکا شناسی

برای افزایش حمایت‌های قضایی از صندوق رشد و توسعه عراق و سایر دارایی‌های این کشور مبدول می‌دارند و آمریکا به شکل کامل و فعال به تعهداتش در خصوص همکاری و تداوم حمایت از دولت عراق پایبند است.

۳. با توجه به نامه ارسال شده از سوی رییس جمهور آمریکا به نخست وزیر عراق در سال ۲۰۰۸، آمریکا به کمک به دولت عراق در خصوص درخواست این کشور از شورای امنیت مبنی بر حمایت از نفت، تولیدات نفتی، گاز طبیعی و صندوق رشد و توسعه عراق پایبند است.

ماده بیست و هفتم: واکنش به خطرهای امنیتی

در راستای تحکیم امنیت و ثبات در عراق و کمک به تحقق صلح و ثبات بین‌المللی دو طرف سعی می‌کنند با تحکیم توانمندی‌های سیاسی و نظامی عراق در واکنش به خطرهایی که استقلال و حاکمیت سیاسی و وحدت ارضی این کشور را تهدید می‌کند:

۱. در صورت بروز هرگونه خطر خارجی و داخلی علیه عراق یا حمله به این کشور اعم از نقض حاکمیت، استقلال سیاسی، وحدت ارضی، آبی، هوایی، تهدید نظام دموکراتیک و مؤسسات منتخب این کشور، دو طرف براساس درخواست دولت عراق به بررسی راهبردهای لازم خواهند پرداخت و آمریکا تدابیر دیپلماتیک، اقتصادی و نظامی لازم را برای تعامل با این تهدیدها اتخاذ خواهد کرد.

۲. دو طرف در خصوص تداوم همکاری‌های گسترده برای تحکیم مؤسسات امنیتی، نظامی، سیاسی و دموکراتیک در عراق توافق کرده‌اند که این توافق، برای همکاری در زمینه آموزش و تجهیز نیروهای امنیتی عراق برای مبارزه با تروریسم داخلی و بین‌المللی و گروه‌های ناقض قانون بنا به درخواست دولت عراق را شامل می‌شود.

۳. نباید از خاک، آب و آسمان عراق برای حمله علیه کشورهای دیگر استفاده شود.

ماده بیست و هشتم: منطقه الخضرا

از زمان اجرای این موافقت‌نامه دولت عراق مسئولیت کامل منطقه الخضرا را بر عهده می‌گیرد و چنانچه دولت عراق خواهان حمایت محدود و موقت نیروهای آمریکایی در تحقق

این امر باشد، درخواستش را برای مدت زمانی مشخص مطرح خواهد کرد.

ماده بیست و نهم: تدابیر اجرایی

طرفین تدابیر اجرایی لازم را برای اجرای مفاد این توافق اتخاذ می کنند.

ماده سی ام: زمان اجرای این موافقت نامه

۱. این موافقت نامه در مدت زمانی که دو طرف مشخص می کنند، قابل اجراست و زمان تمدید آن نیز باید با موافقت دو طرف صورت گیرد.

۲. امکان تغییر در این موافقت نامه تحت موافقت کتبی دو طرف براساس تدابیر قانون دو کشور وجود دارد.

۳. اجرای این موافقت نامه یک سال پس از اخطار کتبی یکی از طرفین به طرف دیگر پایان می یابد.

۴. این موافقت نامه از تاریخی که یادداشتهای دیپلماتیک مورد تأیید بین دو طرف برای تکمیل تدابیر لازم جهت اجرای این موافقت نامه براساس تدابیر قانونی رد و بدل شود، قابل اجراست.

